

BLUE BERRY

AVIS FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

NR. 5 - KONT. XXIII - 1989

-FN- lønn

s. 3

- Chebaa-episode

s. 4

-FN-hjemkomst

s. 6-7

- NMC-parade

s. 8-9

- NORBATT-seier

s. 10-11

BLUE BERET

AVIS FOR DEN NORSKE FN-STYRKEN I SØR-LIBANON

Blue Beret trykkes
i 1200 eksemplarer

Bladet kommer ut
med seks nummer
hver kontingent

Redaktør:
Kaptein
Karl Haakon
Sævoid
(PIO)

Redaksjons-
sekretær:
Fenrik
Alf Lervik
(ASS PIO)

Ansvarlig utgiver:
Norcontico

(Foto: Alf Lervik)

UTNYTT FN-PERSONELLETS KUNNSKAP OG ARBEIDSIVER

Innen utgangen av november vender hundrevis av meget aktive og arbeidsivrige FN-soldater tilbake til Norge. De fleste har et halvt års sammenhengende erfaring fra Libanon. Andre har gjort tjeneste i tidligere kontingenter. En del av FN-personellet har også erfaring fra andre FN-oppdrag. Felles for alle er at de har opparbeidet betydelig erfaring fra konfliktløsning, arbeidsledelse, samarbeid og kulturell forståelse. Alle har hatt meget lange arbeidsuker og har opplevd ulike former for press og påkjenninger som går langt ut over det som er vanlig.

Til tross for alt dette vil de fleste ha opplevd at FN-personellet har beholdt usedvanlig godt humør hele veien igjennom og fortsatt er villige til å ta på seg enda flere oppgaver.

Besøkende er imponert over det de har sett.

Samtidig vet vi at mange av våre kollegaer og FN-kamerater fra kontingent XXIII vil vende hjem til arbeidsledighet.

Det burde være unødvendig.

Hjemlige norske arbeidsgivere burde vite å utnytte den åpenbare ressurs FN-personellet er.

Det har FN-personellet selv vist gjennom aktiv handling og innsats.

Postadresse:
PIO-Seksjonen, BNST
Feltpost 100
0020 Oslo avgang utland

Trykket av
Siton Printing Ltd.
Tel Aviv

UNIFIL Switchboard:
Fra Norge 095 972 4 825544

Norbatt veksler:
Linje 5193
Linje 5353

PIO-Seksjonen
Norbatt linje 78
(kontor og forlegning)

Felles henvendelse ga resultat: FN-KRAV DIREKTE TIL POLITIKERNE

Oberst Odd Helge Olsen og Tom Einar Buer er på vei mot Oslo godt lastet med dokumentasjon og argumenter.

Av: Karl Haakon Sævold

Forsvarsdepartementet vil lytte til FN-soldatenes lønnskrav. Det er nå klart at det i begynnelsen av november vil bli avholdt et møte mellom representanter for det norske FN-personellet og den nye politiske ledelsen i Forsvarsdepartementet. Møtet er kommet i stand etter et felles initiativ fra ledelse og soldattillitsvalgte i NORBATT. I tillegg til å presentere lønnskrav vil møtet også bli nytt til å orientere om situasjonen i UNIFIL-området.

Sjef NORBATT, oberst Odd Helge Olsen, og hovedtillitsmann i NORBATT, Tom Einar Buer, vil representere det norske FN-personellet på møtet.

Det var etter møtevirkosomhet i NORBATT i midten av oktober at det ble sendt en felles henvendelse fra FN-bataljonens ledelse og de FN-vervedes tillitsvalgte der de anmodet

om et møte med den politiske ledelsen i Forsvarsdepartementet for å klargjøre FN-personellets økonomiske situasjon. Senere er saken fulgt opp av FDI 4/IR 4 og resultatet er altså at departementets politiske ledelse nå er villige til å sette av tid til FN-personellet.

Stått stille

I brevet fra NORBATT XXIII heter det at det nå er viktig å komme videre i forhandlinger som har stått stille i to år.

Fungerende hovedtillitsmann, Tommy Wisth, sier i en kommentar til Blue Beret at han nå håper på en løsning når det gjelder lønnsforholdene.

- Vi har ventet lenge. Nå er det realistisk å si at vi står sterkere, mener Wisth.

Oberst Odd Helge Olsen sier at han er overrasket over at det gikk så raskt å få arrangert møtet. Han mener også at møtet er en meget god mulighet til å få presentert FN-personellets økonomiske virkelighet.

- Samtidig vil jeg benytte anledningen til å gi den nye ledelsen i departementet en orientering om situasjonen i vårt område akkurat nå, sier oberst Olsen.

Flere Karv

De viktigste kravene fra FN-personellet er økning av utenlandstillegget, økning av FN-omforenet godtgjøring, slik at forskjellen mellom menige og befal utjevnes, økning av risikotillegget og at flere grupper skal omfattes av minerisikotillegget. Videre kreves det også kompensasjon for kvelds- og nattjeneste under oppsettingsperioden i Norge samt tilleggforsikring eller særavtale slik at engangserstatningen økes og at reglene også skal omfatte FN-personellet under fritid i tjenesten.

Det er altså disse kravene som skal legges i bordet når FN-personellets representanter Odd Helge Olsen og Tom Einar Buer møter statsråd eller statssekretær i begynnelsen av november.

Chebaa-soldater truet

NK i Chebaa, løytnant Jan Einar Nicolaisen sammen med soldater som var med på skyteepisoden utenfor 4-7 HQ. Foran fra venstre Per Johnsen, Ronny Dahle, Frode Jørgensen, Rune Glomnes. Bak fra venstre Kjetil E. Joten, Jo Holstad, Kent Moore som fikk et skudd forbi seg på balkongen, Egil Oftedal, Torbjørn Hordvik og Jan Kåre Rugtvedt.

Av: Alf Lervik

Ingen FN-soldater kom til skade da seks personer fra den israelsk-kontrollerte sikkerhetsstyrken GSS skjøt i luften og truet med automatvåpen, håndgranat og panserbrytende våpen i Chebaa 19. oktober.

To biler fra Chebaa Group taillet GSS-personellet. Etter at de hadde anholdt en av byens innbyggere stoppet de utenfor troppens hovedkvarter. En av bilene som taillet GSS-personellet hadde før det lagt seg mellom de to GSS-bilene. Lederen for GSS-personellet hoppet ut av bilen og skjøt flere skudd i luften. Han skjøt

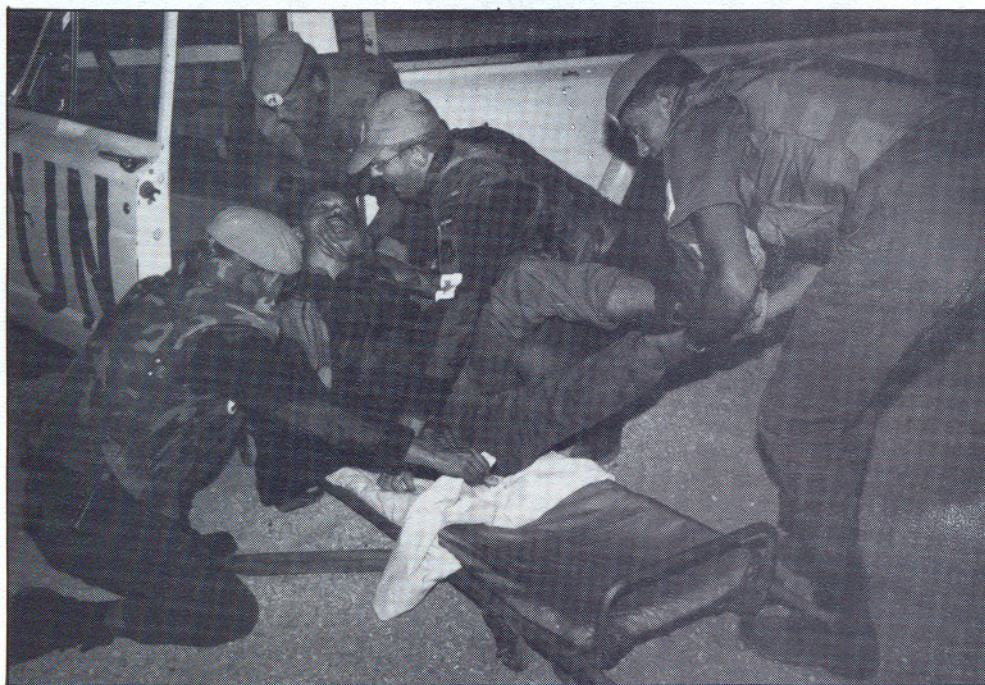
enda ett skudd forbi en soldat som kom ut på balkongen i fjerde etasje.

Deretter stakk han sitt M-16 gevær i brystet på NK i Chebaa, løytnant Jan Einar Nicolaisen og truet med å ta livet av ham. Da Nicolaisen slo vekk geværpipen ble GSS-lederen hissigere og truet med en håndgranat. Soldatene i troppen kom i mellomtiden. De ble gruppert ut i stillingene ved HQ. Etter noen minutter kjørte GSS-personellet ut av Chebaa. Under hele kjøreturen hadde de automatgeværer og en RPG-7 panservernrakett rettet mot FN-soldatene som taillet de ut til blueline. Ved 4-7 Alfa CP stoppet GSS-personellet og grupperte ut. Det

ble slått alarm i CP'en og laget grupperte ut i stillingene. Etter kort tid kjørte GSS-personellet videre mot Hasbaiya.

- Som bataljonssjef synes jeg IDF viser stor likegyldighet ovenfor GSS sin måte å operere på, uttaler oberst Odd Helge Olsen. Disse hasardiøse operasjonene rammer ikke bare sivilbefolkningen, men også de norske FN-styrkene. Indirekte rammer Israel altså en organisasjon som de selv er medlem av, IDF er av UNIFIL tidligere bedt om at vedkommende GSS-medlemmer blir holdt borte fra FN-sonen, sier oberst Olsen.

Dobbel MEDEVAC-øvelse

To av markørene i den øvelsen som foregikk i Kp A's område var hardt skadet.

Av Alf Lervik

Øvelse-øvelse-øvelse-FN-bil mot PLO-sving, hørte det smalt, rapporterte 4-23 OP en kveld kort etter at det var blitt mørkt. Samtidig ble det startet en MEDEVAC-øvelse til i Kp B. CP 4-9 rapporterte om gjennomtrengning, spillet var at sikreren var hardt såret av skyting fra en passerende bil.

I PLO-svingen tenkte man seg at det var gått av en roadside uten å skade bilen noe særlig. Men eksplosjonen førte til at bilen kjørte av veien. To var hardt skadet, en var lettere skadet mens sistemann var sjokkskadet og ropte og skrek.

Ambulansen som skulle rykke ut til CP 4-9 måtte vente fordi legen måtte behandle en ekte skade. En lagfører i Mektroppen skadet fingeren og måtte sy noen sting. Det skjedde da det ble slått TRULS-alarm i forbindelse med øvelsen. Dette ble ikke den eneste skaden. En sykevakter falt og skadet

seg i leggen oppe i PLO-svingen. En av markørene hadde vanskeligheter med å holde seg alvorlig da legen som skulle behandle ham i mørket satte seg på en tornebusk.

Utrykningsstyrken Delta 1 var på stedet etter seks minutter. Kompanisjef og sanitetspersonell fra kompaniet kom også fram før ambulansen. Først etter tre kvarter kom PI og brannsjef. Da kom også bergingsvognen. På debriefen etter øvelsen ble dette forklart med sambandsproblemer og svikt i rutiner. Det ble også reagert på at arbeidet på skadestedet begynte før området var klarert.

Ute på CP 4-9 var sikreren hardt såret i hodet. Øvelsesopplegget gikk ut på at tre tungt bevæpnede menn i en bil løst skudd da de trengte gjennom CP'en. Sanitetsmannen i 4-9 lagsleir var på plass med en gang. Fordi dette var øvelse ble ambulansen holdt igjen til legen var ferdig med å sy en finger.

4-14 Helipad: Åpnet med champagne

Disse var med på åpningen av 4-14 Helipad, fra venstre Kp-sjef major Ole-Kristian Erlandsen, fenrik Bjørn Anskau, løytnant Frank Rishaug, oberst Odd Helge Olsen, bak Frode Nilsson, korporal Andreas Vogt og Jan Erik Trones.

Under DKØ-sjefens besøk gav bataljonssjefen ordre om at helipad'en på OP 4-14 skulle være ferdig en og en halv uke etter. Da var grunnarbeidene stort sett unnagjort.

Ingen viste at oberst Odd Helge Olsen ville spandere champagne. Helipad'en var ferdig i rett tid, sementen var tørr, men malingen var våt og skinnende da bataljonssjefen klippet over båndet og erklærte 4-14 Helipad for åpnet.

Et par dager etter foretok Italair de første treningsflygingene. Det er alt i alt 18 soldater, eller to geværlag, som har arbeidet på helipaden. Som skikken er i Norbatt står navnene skrevet i betongen for ettertiden.

CP 4-8 ble stengt for å stoppe inntrengerne. Sanitetspersonell fra troppen og kompaniet måtte derfor vente til de tenkte inntrengerne hadde levert fra seg våpen.

Sanitetspersonellet i troppen og kompaniet hadde behandlet markøren og lagt ham på båre da ambulansen kom fram. På begge skadestedene ble det rekvirert helikopter for å evakuere de skadede.

Kraftig varsku fra NORBATT-sjef:

-VI MÅ IKKE GLEMME FN-PERSONELLET ETTER HJEMKOMST!

- Det er minst like viktig å ta hånd om FN-personellet etter at de har dimittert, som å drive utdanning på forhånd. Nå er det på tide at vi gjør noe for soldatene også etter at de har kommet hjem. Vi er klar over at det kan dukke opp problemer etter FN-tjenesten. Her må også Forsvaret føle et ansvar. Det er altfor enkelt å si at dette er en jobb som hører hjemme i det sivile helsevesenet og er Forsvaret uvedkommende. Det er til og med mulig at dette kan gjøres så enkelt at det opprettes en telefon som den enkelte kan henvende seg til.

Av: Karl Haakon Sævoid

Det er NORBATT-sjefen, oberst Odd Helge Olsen, som kommer med disse kraftsalvene i en samtale med Blue Beret. Nå mener han at det må tas et krafttak for å forebygge de vanskelighetene FN-personellet kan tenkes å møte etter endt tjeneste. Her har det vært for liten innsats hittil, mener han.

- Jeg begynte å tenke på de ulike forholdene knyttet til hjemreise og dimisjon allerede under perioden på Sør-Gardermoen, forteller Odd Helge Olsen.

Tilfeldig mottaksprosedyre

- Det apparatet som ble satt i sving i forbindelse med hjemkomst og mottak sto ikke i forhold til den vekt vi legger på forberedelser og grundig utdanning før avreise. Flightene hjem settes sammen tilfeldig. Personell fra ulike avdelinger mikses sammen og dimisjons-prosedyren er usedvanlig hurtig. Man har knapt satt bena på norsk jord før man dagen etter er dimittert og står utenfor hovedporten på Sør-Gardermoen med bag'en i hånden. Noen vet knapt hvor

de skal, eller hva de nå skal gjøre. Det er ytterst bekymringsfullt, fremholder Olsen.

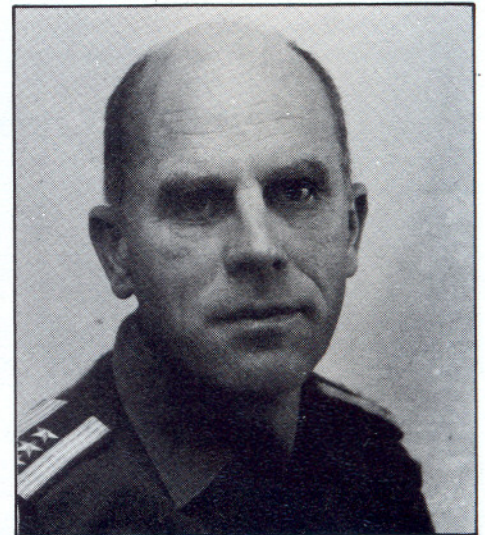
- Dette bryter jo også helt med all militær lærdom. I løpet av få timer bryter vi ned alt som er opparbeidet av avdelingssamhold og avdelingsånd, sier bataljonssjefen.

Verdig avrunding

- Jeg tror vi nå må erkjenne at deeskalering er minst like viktig som eskalering. Det legger vi jo vekt på under den daglige tjenesten i Libanon. Så hvorfor glemmer vi dette når vi kommer hjem, undrer oberst Olsen.

- Hvordan skal dette gjøres i praksis?

- Jeg har ingen patentløsning. Det viktigste etter min mening må være å trappe ned på en slik måte at alle føler at de får avrundet FN-tjenesten på en verdig måte. Langt på vei lever vi så tett sammen her nede og er sammen om å løse vanskelige oppgaver, at det

Oberst Odd Helge Olsen ønsker system på FN-hjemkomst (Foto: Alf Lervik)

oppstår tettere bånd enn i andre arbeidssituasjoner. Jeg liker å si at vi er en stor familie. Og vi løser ikke opp familieband ved en brå dimisjon. Vi må forstå at FN-soldater er under stadig press. Vi kan aldri slippe av og vi legger oss med is i magen. Samtidig har det gjerne skjedd mye med den enkelte under Libanon-oppholdet. Hele livssituasjonen kan være endret.

Derfor er det helt avgjørende at vi gjør noe mer ut av prosedyrene ved hjemkomst. Vi må få følelsesmessig og mental tid til å legge ned våpen og splintvest før vi plutselig, fra en dag til en annen, befinner oss i en helt ny situasjon. Samtidig vil jeg understreke at vi ikke må ha for store ambisjoner til hvordan vi skal gjøre dette og hvilke resultater vi kan oppnå. Det viktigste må være at vi gjør det enkelt.

Oberst Odd Helge Olsen drøfter sine tanker om hjemkomst-prosedyrer under et kafé-besøk i Saqi. Frav og rundt bordet: korporal Bård Mikkelsen, oberst Odd Helge Olsen, løytnant Baard Ulstein, major Per Hjellev og artikkelforfatteren (Foto: Alf Lervik).

Viktig debatt

- Noe mer konkret enn dette må det vel gå an å være?

- Det viktigste for meg nå er å få luftet disse tankene slik at vi kan komme oss videre. Vi må få startet diskusjonen. Om ikke annet bør det settes ned et utvalg som kan komme med enkle og praktiske forslag til hvordan mottaksprosedyren og oppfølgingen bør være. Det er helt åpenbart at på samme måte som det er en brå overgang å komme fra Norge til Libanon, er det muligens en like brå overgang å reise motsatt vei. I Libanon har vi stått skulder ved skulder 24 timer i døgnet. Vi har vært sammen i "gode og onde dager". Plutselig blir situasjonen en annen. Mange kommer hjem til arbeidsledighet. For andre kan familiesituasjonen ha blitt endret underveis slik at de kommer hjem til intet. Noen få kan ha utviklet et uheldig forhold til alkohol. Etter at Forsvaret har brukt FN-personellet til meget tøff tjeneste i et halvt år eller til og med i et år, burde vi være langt mer villige til å føle og ta ansvar også etter at FN-soldatene er tilbake i Norge.

Samtalemuligheter

Oberst Odd Helge Olsen viser til at vi vet at mange FN-soldater får problemer i Norge. Dette må vi ta alvorlig, mener han.

- Enkelte får underlige adferdsmønstre. Om ikke annet så burde vi ihvertfall åpne for at de som innrømmer at de har et problem, eller av andre grunner ønsker å ha noen å snakke med, gis en mulighet til å oppsøke lege, psykolog, en offiser med FN-erfaring, helst fra vedkommendes egen avdeling, eller kanskje bare en kamerat fra laget eller troppen. Ofte er det vel slik at det er lettest å betros seg til de nærmeste. Det hele må gjøres så naturlig som mulig, og til det trengs det vel knapt hverken lege, psykolog psykiater eller prest, tror bataljonssjefen.

Oberst Olsen tror at en måte å få til en passende avrunding av FN-tjenesten på kan være å arrangere en samling eller en middag ved hjemkomst. NORBATT-sjefen har også tenkt på om det kan være en løsning å få til en eller annen form for felles avdelingsdimisjon. Slik vil en unngå

dagens oppsplitting i tilfeldige grupper.

- Jeg har også fundert på om det er mulig å gjennomføre en ordning med ni måneders FN-kontrakter isteden for dagens seks, og samtidig rotere en tredjedel av avdelingen av gangen. Andre bataljoner får det til å fungere med en slik ordning, påpeker bataljonssjefen.

FN- Telefon

- Jeg kunne til og med tenke meg at en enkel og grei løsning er at vi oppretter ett eller flere telefonnumre som FN-personellet kan henvende seg til når de føler behov for det. Etter min mening må det hele gjøres så ukomplisert som overhodet mulig. Vi må for all del ikke "klientisere" FN-personellet. La oss ihvertfall håpe at det ikke blir spesialistene som vinner drakampen når vi nå forhåpentligvis begynner å se på hva vi kan gjøre for hjemvendt FN-personell, slutter Odd Helge Olsen, FN-obersten som går i spissen for å støtte FN-personellet også etter endt FN-tjeneste.

TRADISJONELL

Paradeavdelingen i presenter gevær for Force Commander like før FCs inspeksjon.

Av: Karl Haakon Sævold

Feiende trommevirvler og stramme horn- blåsere danner rammen rundt en ellers tradisjonell medalje- parade i Normaintcoy. NMC-personellet mottok sine UNIFIL-medaljer torsdag 28. september.

UNIFIL-Symbolet med det norske flagget i bakgrunnen symboliserer NMC's innsats i UNIFIL.

MEDALJEPARADE

Faner og flagg rulles ut for parade.

Det var åpenbart at avdelingen hadde lagt stor vekt på å øve i ukene før selve paraden. Medaljeparader fremstår jo da også ofte som litt av et høydepunkt i FN-tjenesten. Etter en åpningssekvens der Norge og Normaintcoy ble presentert med bakgrunnstener av klassiske norske musikalske verk, sto paradeavdelingen for en flott og gjennomført innmarsj og oppstilling på parade-plassen. Ikke minst gjorde det inntrykk at avdelingen for anledningen var oppsatt med både trommeslager og hornblåser. Det ga oppstillingen et ekstra pluss.

Force Commander ankom presis, og inspiserte paradeavdelingen før han selv delte ut UNIFIL-medaljen til et utvalg av Normaintcoys befal og menige.

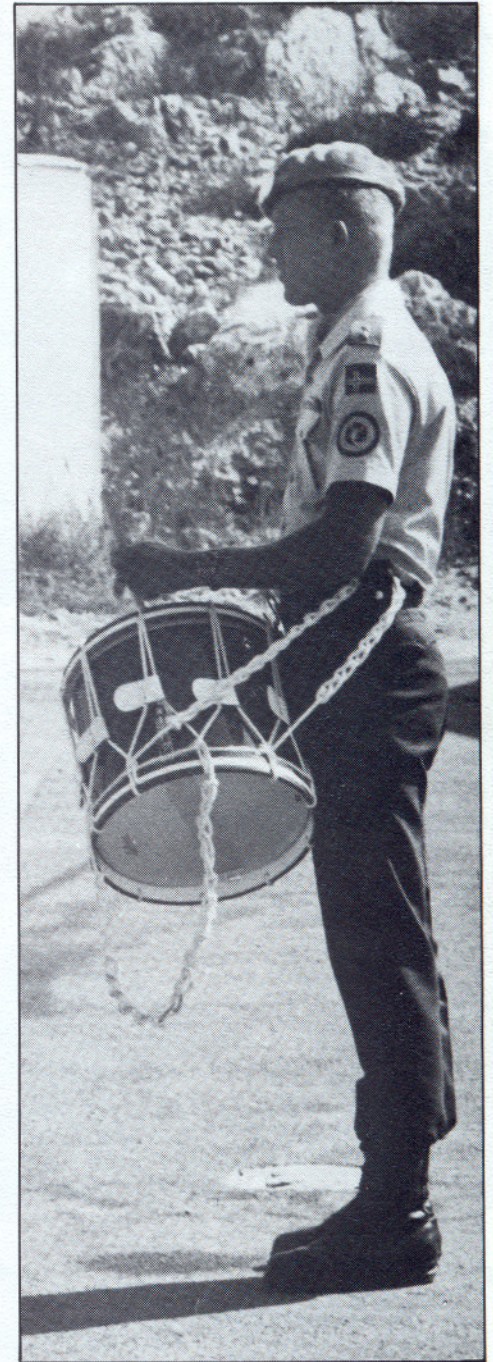
I sin tale etter medaljeutdelingen understrekte Force Commander, generaløyntnant Lars-Eric Wahlgren, at Normaintcoy er en viktig del av UNIFIL.

- I tillegg til oppdragene dere løser, har dere også en viktig opplærings- og lærerrolle på deres fagfelt, sa Force Commander.

Generaløyntnant Wahlgren viste også til den betydelige rollen NMC har spilt i forbindelse med humanitært arbeid rettet mot den libanesiske sivilbefolkningen.

Etter Force Commanders tale forlot paradeavdelingen oppstillings-plassen akkompagnert av norske marsjer.

Paradeavdelingen ble ledet av Sjef Normaintcoy, oberstløyntnant Arne Rønning.

NMC holdt seg med egen trommeslager.

Etter medaljeparaden kunne både paradedeltakere, de mange inviterte gjestene og NMCs øvrige personell glede seg over et av NMC-kokkenes mye omtalte lunsjbord. Og på vei inn til spisesalen - intet mindre enn kjente, norske trekkspilltoner.

UNIFIL-mesterskapet i infanteriløp:

NORBATT SUVERENE

Det var meget hektisk innsats og høyt tempo under infanteriløpsmesterskapet.

NORBATT var absolutt suverene under UNIFIL-mesterskapet i infanteriløp i midten av oktober. Fenrik Trond Henry Skjønnsfjell vant den individuelle klassen og NORBATTs lag gikk til topps i lagmesterskapet. UNIFIL-mesterskapet ble da også avholdt i NORBATT.

Av: Karl Haakon Sævold

På de neste plassene etter Skjønnsfjell i det individuelle mesterskapet fulgte kaptein Wallin, Swedlog, og sersjant Jorma Morsky, Finbatt. De neste norske plasseringene var løytnant Svern Svensson, Norbatt, på en 4. plass og løytnant Bård Ulstein, Norbatt, på 6. plass.

I lagmesterskapet besatte Finbatt 2. plassen fulgt av Swedlog på 3. plass.

Klargjøring for skyting.

Her gjelder det å bedømme riktig avstand. Det falt vanskelig for mange.

Norbatts vinnerlag besto av løytnant Sven Svensson, løytnant Bård Ulstein, fenrik Trond Henry Skjønnsfjell, korporal Ståle Vad og korporal Morten Olsen.

Infanteriløp står særskilt sterkt i de nordiske landene. I Norge ble infanterimerket innstiftet i 1928. Hensikten med infanteriløpet er å vedlikeholde feltmessige ferdigheter i ulike infanteridisipliner. I tillegg til løpsdelen består et vanlig infanteriløp av lesing og gjengivelse av melding, måloppdagelse, avstandsbedømming, skyting og orientering.

Under UNIFIL-mesterskapet er naturlig nok orienteringsdelen kuttet ut.

Løpsdelen var på 11 kilometer.

Det ble et spennende og interessant infanteriløp, helt fra første løper forlot startstreken presis kl. 0700 på morgenen og til siste løper var i mål. Så var det da også meget tett i teten og bare 20 sekunder i totaltid som skilte mellom nummer en og to.

Trond Henry Skjønnsfjell kom inn på 1.22.34, men hadde passert samtlige poster feilfritt og kom inn helt uten tidstillegg. Svensken Wallin derimot hadde en løpstid på sterke 1.13.54, men fikk tillegg både på avstandsbedømmelse og skyting og måtte finne seg i en totaltid på 1.22.54.

Det var en fornøyd idrettsoffiser, løytnant Rune Bjørsvik, som kunne avslutte infanteriløpsdagen med å assistere NORBATT-sjef, oberst Odd Helge Olsen, under medaljeutdelingen på Steinmyra.

Vinnertrioen. (F.v.) Nr. 2, kaptein Wallin, vinneren fenrik Trond Henry Skjønnsfjell og nr. 3 sersjant Jorma Morsky.

- Jeg er meget fornøyd. Hele arrangementet har glidd bra, sier Rune Bjørsvik.

Arrangementet ble ikke minst vellykket ved hjelp av soldater og befal

som gjorde en innsats som løpsfunksjonærer og så til at de enkelte postene fungerte som de skulle. I alt ble arrangementet støttet av nærmere 50 funksjonærer.

HOLD KOKEN

Sjef NORBATT, oberst Odd Helge Olsen
(Foto: Alf Lervik)

NORBATT XXIII er blitt veteraner i FN-tjeneste. Medaljeparaden er overstått med et meget bra resultat, og rek-partiet for NORBATT XXIV har allerede vært her, rekognosert og reist tilbake.

NORBATT XXIV er under utdanning på Sør-Gardermoen og på Hauer seter, og vi ser at avslutningen og avskjeden med kamerater nærmer seg. Derfor er det på tide med et tilbakeblikk.

Bataljonen ble spådd en "varm sommer" i fredens tjeneste. Spådommen slo delvis til. Men bataljonen har stått imot presset fra partene om retten til fritt å kunne operere, trene og etablere seg i vårt ansvarsområde. Dette fordi det bryter med nøytralitetsprinsippet til en FN-styrke.

Etter min mening vil jeg meget kort beskrive det vi har vært igjennom så langt på følgende måte:

Vår nøytralitet har blitt testet - vi har bestått!

Vår fasthet har blitt testet - vi har bestått!

Vår tålmodighet har blitt testet - vi har bestått!

Men bataljonen kan ikke slappe av før alle er hjemme i Norge igjen. Det jeg kan love dere for den tiden vi har igjen, er at vi stadig vil møte nye utfordringer. Vår nøytralitet, vår fasthet og vår tålmodighet vil fortsatt bli prøvet. For at vi skal beholde vår troverdighet er vi nødt til å bestå alle kommende oppgaver. Men med det denne bataljonen har vist til nå, ser jeg med glede frem til resten av tiden sammen med dere her i Sør-Libanon. For Bataljonen har en meget høy faglig standard og utfører sin jobb på en meget samvittighetsfull og særdeles profesjonell måte.

Lykke til videre! Odd Helge Olsen
Oberst /SJ. NORBATT.

TAKK FOR INNSATS

Sjef NMC, oberstløytnant Arne Rønning
(Foto: Karl Haakon Sævoid)

Kontingent XXIII nærmer seg sin avslutning og kontingent XXIV har allerede startet sin utdanning ved VTR.

Jeg takker alle dere som har tjenestegjort sammen med meg i kontingent XXIII for vel utført tjeneste. Vårt oppdrag er omfattende og meget krevende. Deres innsats og faglige dyktighet har bidratt til at NORMAINTCOY's gode renommé i UNIFIL er blitt ytterligere styrket. Dere har i tillegg optrådt som gode soldater og verdige representanter for Norge.

Jeg har krevd mye og dere har gitt mye. Som sjef NORMAINTCOY er jeg meget fornøyd.

Jeg benytter også anledningen til å ønske kontingent XXIV tillykke med utdannelsen hjemme og med den forestående tjenesten i Libanon.

Arne Rønning
oblt/SJ NMC

FLYKTNINGER

Libaneserne vender tilbake igjen til Beirut. Så også med denne flyktningefamilien som Blue Beret traff på skolen i Tibnin tidligere i høst. Skolen er nå tom for flyktninger. Etter våpenhvile og Taef-møte har Beirut-innbyggerne på ny tatt tilhold i den krigsherjede byen. Hundretusener forlot Beirut under de harde kampene i vår og i sommer. Nå prøver de på å bygge opp en tilværelsen i Beirut. På skolen i Tibnin møtte vi bestemor Mariam Hamood (68) og barnebarna Aida (12), Hussain (6) og lille Yosef (4). De hadde rømt Beirut etter at huset de bodde i ble truffet av artillerigranater to dager på rad. Det eneste de hadde fått med seg var en koffert med noen ganske få eiendeler.

Beirut-flyktningene på sitt rom i Tibnin. Fra v. bestemor Mariam (68), Aida (12) og Yosef (4).

TRIVES PÅ VEKSLEREN

Kari Lise Leganger (t.v.) og Randi Skaar under et hektisk øyeblikk på vekslervakt.

Av: Karl Haakon Sævdold

Vekslerbetjeningen i Normaintcoy gjør mer enn å svare NMC. Samtidig som det ordinære telefonnettet betjenes skal de også ta hånd om telex, UNIFIL-sambandet på Motorola, Force Message Net, kompaninett,

streifvaktnett, HF-samband, internt calling-system og ITV. Ingen mangel på oppgaver, altså. Til tider kan det være svært så hektisk. Likevel går arbeidet unna med iver og interesse. Og vekslerbetjeningen trives.

- Det er spesielt i tiden mellom åtte og tolv på dagen at det er stor pågang, forteller de to radiooperatørene Kari Lise Leganger, fra Hamar, og Randi Skaar, fra Bergen, til Blue Beret.

- I disse timene er det ekstra mye å gjøre. Normalt er vi kun en på vakt og det er klart at det da kan ta tid før den enkelte blir betjent. Det håper vi på forståelse på, sier de to NMC-jentene.

Vekslerbetjeningen i Normaintcoy går normalt 12 timers vakter og de har to vakter i uken. Ellers utfører de ulike typer leirarbeid, eller de kan få oppdrag som sidemann på bil under transporter til Naqoura eller Israel. Slik blir arbeidet variert og radiooperatørene liker tjenesten.

- Vi stortrives her i NMC. Det er et godt miljø og vi opplever mye, forsikrer sambandsjentene.

Både for Kari Lise Leganger og Randi Skaar var det ønsket om forandring og nye inntrykk som var utslagsgivende da de bestemte seg for å søke FN-tjeneste.

- Vi var lei av våre gamle jobber og ville vekk fra Norge og samtidig få anledning til å være med på verdifull tjeneste, sier de to.

Ingen av de to har helt faste planer for hva de ønsker å gjøre etter at FN-tjenesten avsluttes i november. Kari Lise Leganger kan meget gjerne tenke seg å bli grenader i Forsvaret hjemme i Norge, mens Randi Skaar fortsatt har reiselyst. Både Spania, USA og Svalbard nevnes som aktuelle reisemål.

MEKANIKERIDÉ MULIGGJORDE M-113 TEST

Vidar Turbekkmo (t.v.) og Bjørn Saugnes varmkjører M-113 motor (Foto: Karl Haakon Sævdold)

Fantasifull og initiativrik improvisasjonskunst på bilverkstedet i NORBATT har ført til at bilmekanikerne nå får utført tester de ellers ikke ville hatt muligheter til å utføre. Blant annet testkjøres nå M 113-motorer på bilverkstedet. Poenget her er å finne frem til eventuelle oljelekkasjer. Motoren startes på bakken for å se om den er tett. Dersom disse testene ikke hadde vært utført på NORBATT-verkstedet måtte motorene vært sendt til Beirut eller Israel. Også hjemme i Norge ville det ha vært helt utenkelig at et bataljonsverksted utførte en slik funksjonstest. Hjemme ville lignende tester måtte foretas på spesialbygde teststasjoner enten på Trandum tekniske verksted eller Bjerkvik tekniske verksted.

Det er beltereparatørene Vidar Turbekkmo og Bjørn Saugnes som har utviklet måten M 113-motorene kan testes på i Saqi.

- Det gjelder å kunne improvisere. Vi starter motoren på bakken. Samtidig passer vi på det sikkerhetsmessige. Deretter varmkjører vi motoren skikkelig. Slik får vi lokalisert eventuelle oljelekkasjer og samtidig justert motoren, forteller de to belttereparatørene, som altså har funnet frem til tekniske løsninger som fører til hurtigere testing og kontroll av motorer.

Kontingent 23's innsamlings- aksjon

Det er etterhvert blitt en tradisjon med en innsamling til et veldedig formål før hvert kontingentskifte. Sjøfør Morten Olsen og Ass S-3 Tore Kvalheim i Norbatt står for kontingent XXIII's innsamlingsaksjon. Støtteforeningen for kreftsyke barn i Norge får pengene som blir samlet inn denne kontingenten.

Aksjonen vil foregå på to måter:
- Innsamling med bøsser
- Auksjonering av gevinster.

Det er auksjonene som gir penger i kassen ved denne aksjonen. Det er reiselivsnæringen i Norge og forretningsdrivende i Norbatt AO som har gjort aksjonen mulig ved å bidra med gevinster. Dette er eksempler på gevinster som gikk under hammeren i kontingent 22:

- Weekendopphold for to personer på SAS-hotellene i Oslo, Bergen og Tromsø. Det ble også auksjonert bort weekendopphold på Grand Hotell i Oslo og på Royal Garden Hotell i Trondheim. Gevinstene som fikk de aller høyeste budene var det bataljonen som bidro med:

- Sanitetstroppen spleiset 470 dollar for retten til å bestemme navnet på den nye rubbhallen på Steinmyra. Den bærer navnet Dr. Slettens hall etter Stein Sletten som var lege i forrige kontingent.

- Det ble også betalt flere hundre dollar for å få være kompanisjef for en dag.

- Noen husker vel at NK i stabskompaniet, kaptein Breivik red på et esel til spisesalen en lørdag ettermiddag i kontingentskiftet. Den rideturen ble kjøpt til ham under Auksjonen.

Volleyballmesterskapet: Tropp 3 Kp. B desidert best

Vinnerne fra tropp 3 Kp. B, fra venstre fenrik Jensen, korporal Vogt, menig Johnsen, fenrik Anskau, fenrik Lunde og korporal Oshaug. (Foto: Rune Bjørsvik).

- Vinneren var desidert best, laget lå et hakk over de andre, sier idrettsfører Rune Bjørsvik etter Norbattmesterskapet i volleyball. Tropp 3 i Kp. B fra Khafr Haman vant foran HQ Kp. B med Tropp 2 Kp. B på tredje plass. Etter mesterskapet i Chebaa ble det tatt ut deltagere til UNIFIL-mesterskapet.

Terje Reppen får støtte

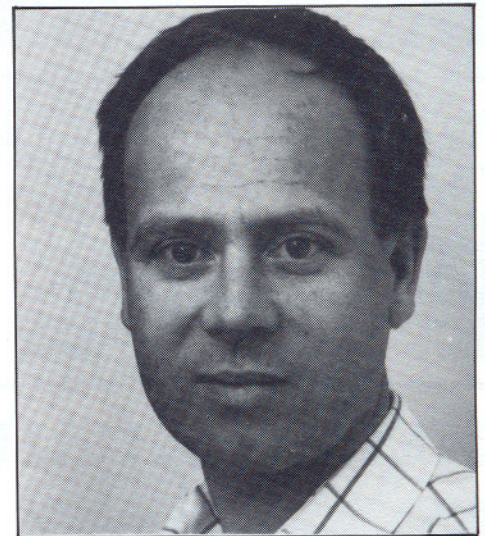
Terje Reppen, som ble skadet i hodet og invalidisert etter skudd fra en snikskytter, vil få et månedlig beløp fra FN-soldatenes hjelpefond over en seks måneders periode.

Han var med i en lastebilkolonne på vei mot Beirut sentrum fra flyplassen i september 1978. Han har ennå ikke fått erstatning fra det offentlige utenom en liten engangssom han fikk kort tid etter at han ble skutt.

Ny UNIFIL-klubb

Det er stiftet en UNIFIL-klubb i Haugesund. Det skal også stiftes klubber i Stavanger og Bergen. Det er Helge Revheim fra Norbatt I som har skrevet og fortalt dette til Blue Beret. Interesserte kan skrive til Helge Revheim, Boks 611, 4251 Kopervik.

Hjelpefondet konstituert

Petter Kjendlie (Foto: Alf Lervik).

Tidligere i høst holdt FN-soldatenes hjelpefond sitt konstituerende møte. Fondet er et kameratfond som vil arbeide for å gi FN-soldater som blir skadet umiddelbar hjelp. Fondet vil også hjelpe skadede soldater på lang sikt med støtte som kommer i tillegg til det offentlige hjelpeapparat.

Fondet har hatt et midlertidig styre etter at det ble opprettet i forbindelse med Norbatt I's 10-års jubileum i fjor. Erik Sæther ble utnevnt til leder av fondet. Petter Kjendlie ble utnevnt til sekretær. Han har administrert fondet siden starten.

KLOKKERI OG KLOKKERA?

Det er ikke så lett dette med klokken. Og slettes ikke å stille den. Ekstra vanskelig blir det selvsagt ved overgangene mellom sommer- og vintertid. Og det inntreffer jo nå og da. Det er sannelig ikke lett å vite om klokken skal frem eller tilbake. I forsåret er selvsagt tingene ytterligere komplisert. Der opereres det også med Zulu-tid og Alfa-tid og Bravo-tid og Charlie-tid og kanskje enda mer. Hva vet vi?

Og hva da når klokkene stilles? Ikke nok med det. De fleste vil ha registrert at forvirringen ennå ikke er komplett. I vårt eget nåværende nærrområde er det selvsagt slik at ingen stiller klokkene samtidig. Enten det nå er frem eller tilbake. Det skulle da også bare mangle. Derfor slik da at det land vi oppholder oss i for tiden stiller klokkene på et tidspunkt, de nærmeste naboland på et annet, og fortsatt innbyrdes varierende, og UNIFIL velger sin egen dato for overgang mellom sommer og vinter og omvendt. Og vi må heller ikke glemme vårt eget hjemland. Også der skiftes tiden. Men selvsagt fortsatt helt uavhengig av når andre gjør det.

Noen og enhver har vel vært borti de praktiske problemene dette fører med seg ved grensepasseringer, ankomst- og avgangstider, vekketider og når vi nå ellers måtte ha ikke bare bruk for klokke, men også å få korrekte opplysninger om riktig tid.

Og det har vi som kjent.

Også er det det da at skulle man nå være velsignet med mere enn en klokke, også det inntreffer vistnok tidvis, ja da gjelder det å huske på å stille samtlige klokker. Og gjerne samtidig og til samme tid.

Ikke minst kan det siste ofte vise seg å være gunstig når det gjelder den type klokke som bekjentgjør sitt nærvær på de mest ubehagelige tider på døgnet.

Men hvor fører nå alt dette oss?

Jo, med all denne forvirring, er det godt at noen ser det som sin oppgave å informere dem som ikke har så lett for det om hvordan storeviser og lilleviser skal flytte på seg. Og da er det selvsagt ekstra prisverdig når det gjøres med militær presisjon og militær formuleringskunst. Og det er her vi etterhvert må ile til med å gjengi en tidligere NORBATT-bataljonsordre vi kom over. Vi sier ikke mere enn at den er utgitt 4. mai 1984.

Hør bare:

“1. I Libanon (unntatt UNIFILAO) er sommertid innført fra 1. mai. Libanesisk sommertid (C) er lik vintertid (B) + 1 time, det vil si kl. 2200 gammel tid (B) tilsvarer kl. 2300 sommertid (C).

2. NORBATT (UNIFIL) går over til sommertid natten mellom lørdag 5. og søndag 6. mai. Ved midnatt stilles klokka 1 time fram slik: DTG 052400B = DTG 060100C (B-tid = Z-tid + 2 timer, mens C-tid = Z-tid + 3 timer). Fra dette tidspunkt er lokal tid = Libanesisk sommertid = C-tid.”

Så enkelt og så klargjørende kan det altså sies. Uansett; En nærmest fremragende god og utmerket pusteøvelse. Etter dette skulle vel ingen være i tvil om hvordan klokken stilles. Ganske tidløs den der, eller hva?

Recapbagasjen: 56 kubikk-meter sendt

Fristen for å levere recap-bagasje gikk ut 16. oktober. Det ble pakket en 20 fots container på 33 kubikkmeter i Norbatt og en like stor container for Normaintcoy, FMR-troppen og det norske personellet i Naqura. Tren-troppen i Norbatt fikk nesten alle kartongene som var levert da fristen gikk ut inn i containeren. Det ble plass til 176 kolloi fra 68 soldater. Nesten alle har kjøpt seg TV under FN-tjenesten. Videospillere og stereonalegg er også noe mange tar med hjem.

Containerne ble kjørt på lastebil til Haifa, 26. oktober ble de skipet til Norge med M/S Tebeland. Bagasjen må hentes og tollklareres på Sør-Gardermoen leir.

Etternølere kan ikke regne med at bagasjen kommer fram til dimisjon, sier kaptein Kollstrøm på Norbatts depot. De må kanskje ta en ekstra tur til Gardermoen senere. Bagasjen som ble levert for sent blir sendt med hercules når det er ledig plass. Movcon i Naqura forteller at et lass ble sendt 7. november.

RETTELSE

Fenrik Monica Fjorden og fenrik Asbjørg Nordlund ønsker å presisere at de ikke har gitt uttrykk for at jenter generelt er dyktigere, mer voksne og mer modne enn gutter, slik det kunne se ut som i en uttalelse som var tillagt dem i en artikkel i Blue Beret nr. 3.

Nesten alle recap'ene har kjøpt TV. Det ble mange tunge løft på gutta fra trentroppen i Norbatt. (Foto: Alf Lervik)

Fra venstre Per Pedersen, Andreas Kilsti, Rolf Arnestad, peiskunstneren Rune Fredriksen og Henning Solhaug. Tore Bekkelund og Tor Eriksen sto på CP mens Rune Børnes og Leon Kildedal ikke var i leiren da Blue Beret var på besøk.

PEISKOS I 4-9 LAGSLEIR

Nå er det duket for grillkvelder og peiskos i 4-9 lagsleir. Laget har jobbet med forbedring av nærforsvarstillingene i lang tid. Da den jobben var gjort ville man gjøre leirområdet mer trivelig.

Etter fire ukers jobbing på fritiden mellom vaktene var det klart for innvielsesfest. Da sto peisen og platingen klar. Det var tungt og slitsomt å trille inn stein utenfra leiren, forteller soldatene. Det er første gang

noen av de prøver seg som peismurer. Resultatet er det i hvert fall ingen grunn til å skamme seg over.